

Investides

Alcalde de Ramaderia

—Hom diu que el senyor Batlle s'ha dirigit a la Junta de Senyores de l'Asil Casa Bressol exigint que en un plaç de 5 dies ha de deixar desocupat el local on guarden els infants en les hores que llurs pares són al treball i s'han d'haver traslladat en un local del carrer de Ricoma.

El nostre dictadoret tracta les associacions de beneficència amb una galanteria pròpia del que ha nascut en la major opulència, i pel seu cervell, casi petrificat, no se l'hi ha presentat mai la imatge esfereïdora dels pobres carregats de fills, que necessiten l'ajut de persones de bons sentiments i de societats benèfiques perquè siguin ateses les necessitats i educació dels seus tendres fillets.

Es va demostrant que al nostre Batlle no se'l pot treure de l'Agricultura i la Ganaderia.

Intent inútil de sacrifici

—Després de la sessió del Ple del dia 29 de setembre, va quedar tan mal parada l'autoritat del Batlle, que tothom va creure que havia de presentar la dimissió.

Tant va ésser així, que vàries personalitats (?), entre elles un antic polític, varen dirigir-se a la Colla de l'odi, que és la que assessora el Batlle, oferint-se per acceptar el càrrec.

L'antic polític feia el sacrifici, disposat a fer tot el que li manessin la Colla, per gros que fós, i recalca que no li feien por les pitadas ni cap altra manifestació pública, de simpatia (?), ja que en altra època s'hi havia entrenat prou i reprov.

En l'única cosa que no estava conforme era en partir-se el sou amb En Pineda; volia totes les 375 pessetes per a ell.

Els de la colla el miraren amb desconfiança i li varen dir que ja li tornarien la resposta.

Tornem a insistir

—En el darrer número demanavem al concessionari del servei de recollida d'escombraries que, ampliant la feina que li encarregà *Inquietud*, d'escombrar la brutícia de la Casa Gran, passés per casa del Director de dit setmanari escombrant-lo del llit i evitant així que es llevi a dos quarts de dues.

No hem estat atesos, potser perquè els carros tenen tot el matí ocupat. Si el passar-hi ho dificultés només una qüestió d'horari, poden anar-hi per la tarda, ja que alguns dies s'ha permès el luxe de somniar en Tolstoy fins a les set del vespre. ¡Tot d'un tirón!

Reclamació que portarà cua

—S'ens assegura que la casa Malatesta de Barcelona ha reclamat per la via legal a En Santia-

go de Riba 47'80 pessetes en que estava valuada la peça llarga que dit personatge els llogà per a assistir a la processó de la Mercè.

Com sigui que la casa perjudicada fonamenta la seva demanda dient que la peça els ha estat tornada amb una grossa cremada a l'esquena, en Santiago demana que es cridin a declarar tots els xòfers que l'han portat en els autos que ell fa servir de «gorra», perquè justifiquin que el senyoret no fuma.

No tothom és fet per dimitir

Llegim en «La Vanguardia» d'ahir:

«Zaragoza, 10.—El alcalde don Jorge Jordana ha presentado su dimisión del cargo a consecuencia de un incidente que tuvo con un concejal en la última sesión, y a pesar de los ruegos de los concejales para que se quedase, persiste en abandonar el cargo.»

Prengui exemple el nostre Batlle. Amb tot i haver-se-li revolucionat tota la majoria en l'última sessió del Ple no volguent votar la proposició que va presentar, que feia referència al pagament del Cupó, continua en el càrrec sense presentar la dimissió.

Es veu que d'Alcaldes n'hi ha de tota mena.

Si jo fos Alcalde!

Ara que tant es parla de la crisi municipal, produïda, no per la dimissió de l'Aymerich (que no vol anar-se'n de l'Escorxador encara que es torni a provar públicament—com va ocórrer en la darrera sessió del Ple—que el càrrec de delegat que indignament ostenta li proporciona sanejats ingressos en perjudici del comú), sinó que la crisi ve de l'Alcaldia, que el senyor Rosàs no vol desempenyar per més temps, s'ens acut desenterrar una «Investida» que tenem a punt fa dugues o tres setmanes. Diu així:

Si jo fos Alcalde!...

El Senyor Ramon somnia en la vara. Ell, de totes passades vol presidir l'Ajuntament de Granollers, i no perd ocasió per a demanar al poble que el porti al primer *sillon* del Consistori. L'altre dia, en una reunió haguda per a tractar (com de tot quant tracta el Senyor Ramon) assumptes de verdadera importància, i quan les coses anaven pel camí que ell volia, es destapà tot fogós amb la sacramental frase: *Si jo fos Alcalde!*...

Posteriorment, lamentant-se en família de les coses mal fetes que fa el senyor Rosàs, exclamà també tretze vegades seguides: *Si jo fos Alcalde!*...

Senyor Governador: Senyor Santiago de Riba: ¿Què esperen a fer Alcalde al senyor Ramon Montanyà i Guasch? Nosaltres, sumant-nos als desitjos tant sentits de l'interessat, demanem a la primera autoritat de la província i al cacic màxim d'aquestes terres

del baix Vallès, que nomenin Alcalde de R. O. al Senyor Ramon en la vacant que deixarà En Rosàs i Macià. I si aquets senyors, que tant poden, en tot això de treure i posar alcaldes, no l'en fan; si no li donen la tan desitjada *vara*... d'Alcalde, ens encarem fit a fit amb el poble de Granollers i ens atrevirem a demanar als granollerins de debò, als d'acció, que, de no ésser possible que al Senyor Ramon li donguin la *vara* quan menys tots plegats, com un sol home, li donguin *amb una vara*... però de freixa.

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

El Samboià guanyà el Granollers per 1 gol a 0

Novament el Granollers fou batut diumenge, dia 5, i si bé la derrota fou per la mínima diferència, el cas és que el nostre equip continua al marge de la puntuació.

El partit, més ben dit, el joc que desenrotllaren porter, defenses i mitjos locals, fou tan extraordinari, que bé es mereixien la victòria.

El Granollers va perdre perquè els seus davanters no actuaren com cal; és dir, alguns com poden i deuen i els altres perquè la por els domina i no els deixa caminar.

El cas és que varen perdre i que s'esfumaren els dos punts que molt bé podien ésser apuntats al seu favor.

El Samboià va guanyar perquè Elias va saber aprofitar una passada de Castanera en un atac ràpid i quan més domini exercien els granollerins.

Va jutjar el col·legiat Santiago, bé i imparcial.

Els equips estaven formats per Gallofré, Lladó, Miralles, Mariá, Sala, Ortuño, Arribas, Gordi, Saura, Navarro i Antich, el Granollers.

El Samboià va alinear Ramoneda, Laca, Mir, Cifuentes, Barrachina, González, Turró, Avellanet, Elias, Alf i Castanera.

Avui, a Sans

Sans-Granollers

Aquesta tarda el Granollers es traslladarà a Sans per a jugar de campionat contra la Unió Esportiva d'aquella barriada.

El partit d'avui serà difícil pels granollerins, però no volem desconfiar d'obtenir un honorós resultat i qui sap també si una victòria.

En l'onze granollerí hi han modificacions en la seva ratlla d'atac, en la qual «debuten» alguns nous elements, dels quals sembla que hom en té immillorables referències.

GOL

Impremta Garrell : Granollers

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS

de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5